

PREGLED DOMAĆE I STRANE STRUČNE ŠTAMPE

Ing. VJ. CIMERMAN:

O PROBLEMIMA SELEKTIVNOG FOKUSIRANJA KAO UVJETA STABILNOSTI MULTIPLIKACIONIH KONSTANTI

(*Ueber die Probleme der selektiven Fokusierung als Bedingung der Stabilität der Multiplikationskonstanten*)

U ediciji »Das Markscheidewesen in den sozialistischen Ländern« (Rudarska mjerena u socijalističkim zemljama), 2. knjiga, Leipzig 1966, izšla je (str. 31—40) i rasprava našeg pisca pod gornjim naslovom (O problemima selektivnog fokusiranja kao uvjeta stabilnosti multiplikacionih konstanti). — Geodetski instrumenti obično imaju niti na dijafragmi za optičko mjerjenje dužina po Reichenbachu. A i kod drugih daljinomjera, koji rade s konstantnim paralaktičnim kutem, taj kut, odnosno multiplikaciona konstanta K , nisu baš pose stabilni, konstantni. Djeluje i defokusiranje te promjenjivost fokusiranja kod promjene rasvjete. »U raspravi su razmatrane teoretske osnove za postojanje dosad neuočene pogreške R —daljinomjera i daljinomjera s krivuljama (dijagramima). Operanja su vršena u laboratoriju kod dnevnog i umjetnog svjetla (ekstreme rasvjete rubin—crveno i žuto). — Podesnim matematskim izvodima dobivaju se formule za promjenu paralaktičkog kuta $d\varphi$ i odsječka letve dl , koje obrazlažu pojave za vrijeme eksperimenta. — Pogreška fokusiranja df uzrokuje pogrešku K —konstante. U slučaju selektivnog fokusiranja $df = 0$. — Navode se slučajevi, kad o pogrešci treba voditi računa pa i u rudarskim mjeranjima.«

Dr N. N.

G. A MEŠČERJAKOV:

TEORETSKE OSNOVE MATEMATIČKE KARTOGRAFIJE

Teoretičeskie osnovi matematicheskoy kartografii

G. A. Meščerjakov nastavlja u sovjetskoj kartografiji djelatnost Kavrajskog i Urmajeva baveći se teoretskim istraživanjima u matematičkoj kartografiji. O prirodi tih svojih istraživanja, kojih je rezultate objavio u ovoj monografiji, autor piše: »Kartografija je, kao i svaka druga nauka, dužna naći najbolja i strogo obrazložena rješenja i zatim davati upute praksi« (str. 122). Polazeći od te postavke i pretpostavljajući, među ostalim, da će u skoroj budućnosti biti potrebno kartografiati složenije plohe nego što su kugla i elipsoid, Meščerjakov razređuje teoriju preslikavanja proizvoljnih ploha služeći se aparatom teorije ploha, kvazikonformnog preslikavanja ravnih preslikavanja računa varijacija.

Knjiga je podijeljena na pet glava. U prvoj glavi dane su osnove opće teorije preslikavanja ploha, a razrađena je i genetička klasifikacija kartografskih projekcija.

U drugoj glavi autor razrađuje veze između preslikavanja ploha i kvazikonformnog preslikavanja ravnih oblasti da bi mogao već razrađeni aparat teorije kvazikonformnog preslikavanja primijeniti pri rješavanju raznovrsnih zadataka preslikavanja ploha.

U trećoj glavi dane su osnove opće teorije složenih preslikavanja i njihova primjena u kartografiji.

Cetvrtu glavu posvećena je konformnom preslikavanju ploha. U toj glavi dana je i teorija preslikavanja proizvoljne plohe na ravninu u stereografskoj projekciji.

U posljednjoj glavi Meščerjakov iznosi suštinu problema o najpovoljnijim kartografskim projekcijama. Kako su do danas bile razrađene samo najpovoljnije konformne projekcije, u kojima su deformacije površina svedene na minimum, to autor postavlja obrnuti zadatak: naći ekvivalentne projekcije u kojima bi deformacije oblike bile minimalne. Rješavajući taj zadatak, autor razrađuje klase ekvivalentnih projekcija najbližih konformnim projekcijama, naznačujući ujedno probleme koje bi još trebalo riješiti.

Knjiga ima 160 strana, 9 slika; izdavač: »Nedra«, Moskva 1968.

N. FRANCULA

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR VERMESSUNG, KULTURTECHNIK UND PHOTOGRAMMETRIE

1968 — Nr. 11

Naguib F. Danial: *Određivanje nagutosti slojeva iz avionskih snimaka*.

E. Bachmann: *Osnovna odluka sa veznog suda o pravnim odnosima susedstva kod gradnje autostrada*.

Nr. 12

K. Pavlov: *Transformacija prostornih pravokutnih u geografske koordinate za visine ispod 10 km*.

K. Ledersteger: *Još o problematici nivo-elipsoida*.

A. Ansermet: *Računanje devijacija vertikala*.

1969 — Nr. 1

H. Matthias: *Iskustva elektronskog mjerjenja dužina za triangulaciju IV reda u primjeru Linjmattal*. — Mreža preciznih poligonskih vlakova. Svrha obnova triangulacije 4. reda. Instrument za dužine geodimetar NASM 4. »Opća ocjena: uporabivo do dobro, svakako ravnopravno mnogim drugim operatima triangulacije 4. reda, ali ne odlično i besprijeckorno (nicht makellos). Uzroci: znatne napetosti (Spannungen) i savijanja (Verdrehungen) u mreži priključnih tačaka do 10 cm, nekontrolirane sistematske pogreške u mjerenu dužina koje kod nekorektnog izbora težina uzrokuju jake napetosti u prijenosu smjerova unutar vlakova.

Ne smijemo zaboraviti filozofiju dužina, da njihovo mjerjenje stručnjaku zadaje znatno više briga nego li mjerjenje pravaca (kuteva). Vrijedi to u svim područjima, kako kod mjerena lancem ili tachimetrom za male dužine tako i kod srednjih i velikih mjereneh elektronski. Teškoće, djelomično i velike, počinju već u fabričkoj gradnji instrumenta i svršavaju tek kod završetka posla. Već i sama definicija dužina, pa komparacija, stabilnost sprave, vanjski upliv, atmosferilije, izvori pogrešaka, prijenos rezultata u izjednačenje do matematičkih i fizikalnih problema što ispravnijeg unošenja u model računanja. — I to govori za mjerjenje pravaca gdjegod se može bez mjerjenja dužina».

J. Ursprung: *Građevne površine u komasaciji sa pravnog gledišta*.

Nr. 2

D. Steiner: *Interpretacija avionskih snimaka u Švicarskoj 1964—1968*. — Izvještaj VII komisiji Intern. fotogram. asocijacije za kongres Lausanne 1968 — Uvod — Općenito — Geologija — Hidrologija — Meteorologija — Geobotanika — Šumarstvo — Poljoprivreda — Arheologija — Geografija — Fotografski problemi.

E. Tanner: *Upliv udaljenosti, nagutosti i profila tla na vrijednost zemljišta kod komasacija* — Temeljna vrijednost boniteta — Kartiranje tala i čista vrijednost zemljišta — Gospodarstvena udaljenost — Nagutost — Bonitetna vrijednost, čista prihodna vrijednost.

E. Bachmann: *Regionalna zadrga za planiranje Untermain*.

Dr N. N.

GEODESIA 1968.

Nr. 10

R.F. Veenendaal: *Baždarenje za Hi-Fix metodu kod zadatka Groningen*. — Radiovalni krugovi iz dva odnosno tri odašiljača presjekom daju hiperbole. Mjeranjem razlika u fazama određuju se položaji tačaka. Hidrografska mjerjenja. Pomagala: brodovi, ljudstvo 33.

D. de Vries: *Kontrola kod presijecanja naprijed i paralaktičkog mjerjenja kutova*.

Ing Van der Wieden: *Primjena računskih i crtačih automata kod izrade karata.*

G. A. v. W.: *Elektro-optički daljinari*
— AGA Geodimetar model 6, mod. 7,
mod. 8, Zeiss SM 11, Wild DI 10 Disto-
mat, Wild DI 10T, Askania Adisto S
2000, Jenoptik Jena EOK 2000, Telluro-
metar MA 100, Mekametar III.

Nr. 2

J. H. Haken: *Gauss-Krügerova projekcija.*

Ing. M. L. Veen: *Jedno zastrašujuće pismo.*

G. A. v. W.: *Još o elektro-optičkim daljinarima.*

Dr N. N.

NORSK TIDSKRIFT FOR JORDSKIFTE OG LANDMOLING 1968

Nr. 4

G. Balle: *Suradnja geodeta u napretku čovječanstva — Izvještaj o XII internacionalnom kongresu u Londonu 1968.*

A. Waade: *Ispitivanje tačnosti nekih jednostavnih sprava za kartiranje.*

— Istraživanje je vršeno na geod. odjelu norveške Poljoprivredne visoke škole. Instrumenti: običan transporter, mali koordinatograf, precizni koordinatograf. Rezultate polarnih kartiranja vidi tab. 1 (6), ortogonalnih tab. 2 (7). Kod toga je S rastojanje osnovnih tačaka, s detaljnih, b dužina okomica. Osnovne su konstruirane u kvadratnu mrežu, kartirane preciznim koordinatogramom.

Tab. 1 (6)

Kako su osnovne tačke kartirane		Srednja podreška tačke na karti (planu) mm			
		$\frac{s}{S} = 0,1$	$\frac{s}{S} = 0,5$	$\frac{s}{S} = 1,0$	$\frac{s}{S} = 2,0$
Aristo mali koordinatograf	upliv: osnovnih tač. detaljnih iscrtavanja Gotova karta	0,11 0,20 0,18 0,29	0,12 0,20 0,18 0,29	0,15 0,20 0,18 0,31	0,24 0,20 0,18 0,36
Sestar i transv. mjerilo	upliv: osnovnih tač. detaljnih iscrtavanja Gotova karta	0,11 0,20 0,18 0,29	0,13 0,20 0,18 0,30	0,16 0,20 0,18 0,31	0,26 0,20 0,18 0,37
Precizni koordinatograf	upliv: osnovnih tač. detaljnih iscrtavanja Gotova karta	— 0,20 0,18 0,27	— 0,20 0,18 0,27	— 0,20 0,18 0,27	— 0,20 0,18 0,27

Tab. 2 (7)

Kako su osnovne tačke kartirane		Srednja podreška tačke na karti (planu) mm			
		$\frac{b}{S} = 0,1$	$\frac{b}{S} = 0,5$	$\frac{b}{S} = 1,0$	$\frac{b}{S} = 2,0$
Aristo mali ko-ordinatograf	upliv: osnovnih tač. detaljnih iscrtavanja Gotova karta	0,09 0,11 0,18 0,23	0,11 0,11 0,18 0,23	0,14 0,11 0,18 0,23	0,23 0,11 0,18 0,31
Šestar i transv. mjerilo	upliv: osnovnih tač. detaljnih iscrtavanja Gotova karta	0,10 0,11 0,18 0,23	0,11 0,11 0,18 0,24	0,15 0,11 0,18 0,26	0,25 0,11 0,18 0,32
Precizni koor- natograf	Gotova karta	0,21	0,21	0,21	0,21

MAANMITTAUS 1968

Nr. 3—4

Jorma Kantola: *Naknade po ruditnom zakonu.*

T. J. Kukkamäki: *Radovi Finskog geodetskog instituta danas i bližnoj budućnosti.*

Keijo Rainesalo: *O kontrolnim mjerjenima na brani Montakoski.*

R. A. Hirvonen: *Izjednačenje poligonskih mjerjenja metodom najmanjih kvadrata.*

Dr N. N.

NORVEŠKI GEOGRAFSKI INSTITUT

Godišnji izvještaj za 1967. godinu. Tekst 44, kartovni pregledi 24 stranice. Organizacija, osoblje, budžet. Mjerenja: satelitna, astronomска, gravimetrijska, magnetska, nivelman, triangulacija, trilateracija, topografija, kartografija, reprodukcija itd. »Cijela sjeverna Norveška je sada pokrivena triilaterijskom mrežom 1. reda... ukupno 158 stranica ... transport obavljan helikopterom...«

Dr N. N.

**NAUČNI REZULTATI
KARTOGRAFIJA
1965—1967.**

Svesavezni institut naučne i tehničke informacije SSSR-a izdaje vrlo vrijednu ediciju »Naučni rezultati« (Itogi nauki). Cilj je ove edicije da daje kontinuirani pregled istraživanja i postignutih rezultata u raznim granama nauke i tehnike.

U seriji »Geografija« do sada je objavljeno trinaest knjiga, od kojih su tri, pod uvijek istim naslovom »Kartografska«, posvećene problemima kartografske. Prva od te tri knjige izašla je 1964., druga 1966. i treća, o kojoj je ovdje riječ, 1968. godine.

Shodno namjeni ove edicije, a nastavljajući pregled dan u prve dvije knjige, cilj je ove treće dati sistematski pregled istraživanja i postignutih rezultata u raznim granama kartografske, a na osnovi materijala objavljenih od 1965—1967. godine.

Jedanaest autora objavilo je u ovoj knjizi članke iz slijedećih područja: matematička kartografska (93)*, kartometrija (45), automatizacija u kartografskoj (86), oblikovanje karata i perspektive usavršavanja (60), izdavanje karata (115), geografski atlasi (87), primjena aerofotosnimanja u geografskim istraživanjima (134), tematska kartografska terminologija (171), kartografska terminologija (57), kartografska toponimika (68), referativni časopisi i referativno-bibliografski odjeljci u kartografskoj periodičkoj literaturi (26).

Već samo po broju naslova, ukupno 942, ova je knjiga vrijedan bibliografski priručnik.

U članku »Matematička kartografska« G. A. Ginzburg daje sažet osvrt na sve iole važnije radove iz tog područja.

U zagradama su brojevi naslova dani u popisu literature iza svakog članka

čja, dok se N. M. Volkov u članku »Kartometrija« ograničio na probleme mjerena površina i dužina na kartama.

U primjeni amortizacije u kartografskoj postignuti su posljednjih godina značajni rezultati. O tim rezultatima piše A. S. Vasmut.

A. B. Rogov autor je članka »Oblikovanje karata i perspektive usavršavanja«, a J. A. Oknin članka »Izdavanje karata«.

U prvom dijelu članka »Geografski atlasi« A. A. Salishev osvrće se na najznačajnije atlase izdane posljednjih godina, a u drugom na literaturu o atlasnoj kartografskoj. Salishev je autor još jednog priloga u ovoj knjizi; to je pregled radova iz tematske kartografske. O brzom razvoju i uspjesima te grane kartografske najbolje svjedoči sve veći broj radova. Autor navodi 171 naslov.

O primjeni aerofotosnimanja u geografskim istraživanjima izvještava L. A. Bogomolov, a o problemima kartografske toponimike piše E. M. Pospelov.

Problemi kartografske terminologije danas su aktuelni u mnogim zemljama. Mnogočinost termina, mnogo pogrešnih ili subjektivnih termina one mogućavaju, npr., primjenu strojnih metoda prevođenja stručne literature i primjenu programiranih metoda u nastavi. Zbog tih, a i mnogih drugih razloga, danas se na usavršavanju kartografske terminologije ubrzano radi u mnogim državama i međunarodnim organizacijama. O toj djelatnosti piše A. M. Komkov u članku »Kartografska terminologija«.

Z. G. Rjabceva i G. V. Vilenska dale su pregled referativnih časopisa o kartografskoj i referativnih odjeljaka (bibliografije, osvrti) u kartografskim, kartografsko-geodetskim, geodetskim i geografskim časopisima.

N. Frančula